

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Egész évre ..... 8 korona.
Fél évre ..... 4 korona.
Negyed évre ..... 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Fóter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Összeférhetetlenség a vidéken.

Közéletünk egy súlyos bajára akarunk e helyen rámutatni. A cím megmondja, miről van szó. Aktuálissá e kérdést a nagy politikai összeférhetetlenségi viharok tették, melyek meggyőztek bennünket arról, hogy még nagyon sok elfojtott parázs ég a Sándor utcai palotában.

Míg az országos vezérlő férfiak összeférhetetlenségét a Kárpátoktól Adriáig mindenütt bizonyos fokú szennyvedelemmel meghányják-vetik, azon összeférhetetlenségek előtt, melyek az ország közönségét közvetlenül érintik, melyek szemünk láttára, szomszédaink és polgártársaink közreműködésével történnek, önkéntelenül szemet hunyunk. Elég soká voltunk vakok, és úgy hisszük, itt az ideje annak, hogy kinyissuk a szemünket.

Ne higgye senki, hogy bennünket személyi motívumok vezetnek e cikk megírásánál. Az intenció, mely

kezünkbe adja a tollat: valóban az általános érdek, első sorban a kis emberek érdeke, akiknek nincs alkalmuk a fórumon szerepelni. Általánosságban szólunk e kérdéshez, ismerjük a kérdés kényes természetét és tudjuk, hogy, ha durva kézzel bolygatnók meg, talán több kárt csinálnánk vele, mint hasznot.

Minden alkalommal megújuló jelenség az, hogy tekintélyes, tehető férfiak, vagy akik az illetékes körökkel személyi összeköttetésben vannak, ezt az előnyt a közmunkáknak vállalkozás útján való létesítésénél kiaknázzák. De kiaknázzák ezt az előnyt — sajnos — elég gyakran akkor is, midőn elvállalt kötelezettségüknek eleget téve, a vállalatból minél nagyobb hasznot akarnak maguknak biztosítani.

Megesik példának okáért, hogy a város, a község vagy egyéb község vagy egyéb közhatalóság középítkezésre hirdet nyilvános árlejtést, amint azt a törvény megkívánja. S

beérkeznek ajánlatok az ország minden részéből. S bizt az, hogy vidéki ember nyereség a munkát, akinek az illető városban sem befolyása, sem összeköttetése nincsen. És megesik nem egyszer, hogy a végrehajtott munkával nem vagyunk megelégedve, hiányokat, bizalmunkkal való visszaéléseket tapasztalunk a helyi vállalkozó részéről. Persze akkor már többnyire későn van, az intéző körök, mintsem hogy odiozussá tegyenek egy ügyet, inkább hallgatnak róla. — Elmúlik egy-két rövid esztendő, néha csak egy-két hónap és a középület, melyet fényes ünnepélyességgel a vállalkozó életésével adtunk át hivatásának, roskadozni, repedezni, süllyedni kezd. S felhangzik a vészkiáltás:

— Ki a felelős?

Amire legtöbbször ez a válasz:

— Senki!

Hát a törvényhatóságoknak városoknak és községnek teljesített szállításokkal hogyan vagyunk?

TÁRCA.

Nem mondok le.

Hazugság volt amit beszéltem,
A gögös ész hű szava,
Míg a sír ki nem hűti vérem
Le nem mondok rólad soha!

Jogom van rád, megdönthetetlen,
Mint fenn az égi boltozat,
Mely megse mozdul, megse rezzen
Hardczva a világokat.

Ez ajk, melynek feslő mosolya
Kicsalta a vágyó sóhaj:
E szem, melynek láng villanatja
Ellődöt, álmódozni haj!

E kebel, melynek pihégesé
Megrészegíti véremet:
Az élő Istennek nevére,
Másé nem, csak enyém lehet!

Jogom van rád, megdönthetetlen,
Mert éitem a tiedbe forrt,
Te élsz csak bennem és körültem,
Rajtad kívül minden kiholt.

Agyam csak felüled gondol még,
Csak éretted dohog szívem,
Arra, mit érzek, mily üres név
E büszke szó, hogy: szerelem.

Jogom van rád megdönthetetlen
Tanum ég, föld, nap, éjszaka,
Tanum az Isten fűm a mennyben,
Tanum az ördög is maga.

Az éj hallott, mikor almatlan
Édes neved' sőhajtozám.
A nappal almokba borultam
Látott az ördög vadonán.

Az Istenhez imám mentek,
Hogy szenvedésem szánja meg,
És bírságodért az ördögnek
Oda kínáltam lelkeket.

Hisz égetőbb véremnek vágya,
Mint száz pokol zsarátunka,
Emésszen a Gyehenna lángja,
De nem mondok le, nem soha!

A baba hadnagy.

Egyetlen uzsonna nem eshetett meg lányos háznál, hogy szóba ne került volna a baba hadnagy. Ha nevének említették, alig tudták kiról van szó, de ha Ducikáról szólt az ének: az mindég érdekes volt.

Pedig a neve, szép hangzatos neve elárulta, hogy egy nagy ősi család utolsó sarja, akit méltóságosznak, és akinek csak egy szavába kerülne egy „rongyos” mandátum.

Ducika, mikor lekekerült a nagy alföldi városba, azzal kezdte szereplését, hogy megverekedett a helyi lap szerkesztőjével, mert az lapjában áthelyeztetését magyarázta. A szerkesztő öles termetű, atléta alak, Ducika pedig kicsike, vézna ember. Löttek. De hogy löttek? A szerkesztő golyója Ducika fejétől jobbra, három milliméterrel fúródott a falba, ezé pedig a szerkesztő balvállába futott.

Husvételi ünnepekre a legszebb szentképek, imakönyvek és képes-levelezőlapok a legnagyobb választékban kaphatók: Schulcz Ignác könyvkereskedésében, Léván.

Nem különben, itt is megvannak ugyanazok a ferdeségek, melyek megrendítik bizalmunkat a törvény általi formulázott és ellenőrzött árlejtési eljárásban. Megesik, hogy egyes közhatóságoknak évtizedek óta ugyanegy szállítójuk van. A konkurens iparosok, kereskedők, gazdák, vagy egyéb szállításra vállalkozók nem képesek előnyösebb szállítási feltételeket kínálni, mint az az egy . . .

Lehet, sőt valószínű, hogy „az az egy” kipróbált jó szállító, akivel ebben a tekintetben a közhatóságok meg vannak elégedve. De ezzel szemben gyakran hallunk felmerülni panaszt nemcsak a mellőzött kereskedők, iparosok és gazdák körében, de a hatóság azon alkalmazottai között is, a kik a szállított cikkeket használják, vagy velők van dolguk. S hogy miért adunk ennek a cikknek az „összeférhetetlenség a vidéken” címet, annak az az oka, hogy legtöbb esetben a városi vagy községi képviselőtestület tagjai azok, akik közmunkákat végeznek és life-rálnak.

Né értsenek bennünket félre. Az összeférhetetlenség, melyről e helyen szólnak, egészen más természetű, sokkal kisebb veszedelmeket rejt magában, mint az országos politikuskokéi. Ez az oka annak, hogy alig tudunk hatalmas törvénytárunkból egy kiesiny törvényt kihámozni, mely a vármegyék, városok és községek összeférhetetlenségeiről rendelkezik. A törvényhozás, midőn ezt megtenni elmulasztotta, bizonyára ugy gondolkozott, hogy a vidéken a szerteforgácsolt, kisebb-

nagyobb részekben szétoszló anyagi erő nem igen alkalmas az összeférhetetlenség előidézésére, továbbá a vidéki város egyik legerősebb morális támasza a lokálpatriotizmus, melyet az összeférhetetlenségi viszony kielégítése alaposan megingatott.

Hát ez igaz is. De mégis szükség van a kis ember és a közmóráll szempontjából egy megfelelő vidéki összeférhetetlenségi törvényre. Amikor ily súlyos gazdasági válságokkal küzd a kis ember, azaz kisiparos, nem szabad tovább tétlenül nézni, hogy mint szorítják ki a közmunkából, a közszállításból a kisiparost, a kereskedőt, a kis gazdát.

Nemcsak összeférhetetlenségi törvényre van szükségünk, hanem olyan törvényre, vagy miniszteri rendeletre is, mely újra, határozottan és szigorú megtorlás ellenében állapítja meg, hogyan kell eljárni a közhatóságoknak a nyilvános árlejtéseknél és versenytárgyalásoknál.

Hulló szirmok.

Csillagtól, felhőtől
Meggérdeztem titkon:
Hogyan is lehetne
A szívét ellopnom?!

Susogva, szomorun
Azt felelték azok:
Nem lehet sehogysem
Bűn az, mit akarok!

Fűszálat, virágot
Meggérdeztem szépen
Tudnak e valami
Orvosságot nékem?

Orvosságot beteg
Bánatos szívemre
Csak egy virág adhat
Amott a berekbe'.

Sokat beszéltek akkortájt erről a párbajról, de még többet a kis babaképu hadnagyról, akinek, hogy nem ez volt az első ügye, bizonyította a homlokán oldalt húzódó sebforradás.

A fiatal leányok a széles megyében, mind ideáljuknak választották. Ha végig ment a Fő-útcán, szőke-barna leányfejek hajlongtak utána az ablakokból. A vidéki józan felfogás ugyan elűlte őket, de mikor; Ducikának volt a legszebb pengesű sarkantyúja az egész huszárezredben.

A kis hadnagy tudta, észrevette, az érdeklődést, de tartotta magát, mint akinek nem kell kanció.

Szőke pörge bajszát naponkint felkunkorította a legelső borbélyval. Szép lakást tartott a főútcán, és külön istállót a lovainak. Gyönyörű lovai voltak.

Reggel alig hogy felkelt, kilovagolt a fekete arabs paripáján. Ilyenkor mindig akadott dolga az asszony népségnek az ablaknál. A függőnyt igazítani; ablakot nyitni; vagy voltak olyanok, akik a poltról rongygalbizonygatták jógazdasszonyosságukat.

Mindezeket Ducika figyelmen kívül hagyta. A kora reggeli szellőtől pirosra fűjt areál, csak az útjára nézett. Néha-néha megveregette a lova nyakát és mosolygott szeliden a kis bajusza alatt. Nem mintha oka lett volna rá, de mert tudta, hogy ez jól áll neki. A sapkáját is lehúzta a nagy barna szemé fölé; eltakarta azt a sebhelyet.

És ez a tartózkodás, amit nem lehetett büszkeségnek mondani, mert olyan valami volt, mint a szegényes emberek naív viselete, ez tette őtet érdekessé. Ez gyújtotta lángra az asszonyszíveket.

Mikor először tisztelgett az ezredesnénél, aki fiatal is, szép is, majd hogy előtte fel nem kiáltott: „Milyen horeig gyerek!”

Nagyon szívesen fogadta és kedvesen esieseregte, hogy itt aztán jó viséje magát a kis gróf, mert sok ám az unatkozó szép asszony.

Ducika lesütötte ábrándos, merengő tekintetét és olyan lányosan, olyan szerényen ígerte meg a tőle telhető.

Ez csak kötelek rövid vizit volt, az illendőség minden unalmas formájával, és mégis — az ezredesnő sokáig ráta a kis hadnagy kezét.

— Nemde hadnagy ur, eljön többször hozzánk?

A kis hadnagy felelet helyett meghajolt és akkor szerette volna a méltóságos asszony kétkégre fogni azt a szőkebadosz baba fejét; megcsókolni a homlokát. Az asszonynak, de kivált a vidéki asszonyoknak ez sajátosság különlegességük. Hétköznapiasnak tekintik a deli testalkatu, egészségtől duzzadó férfialakot és e helyett a nagyvárosi gallyér elegáns éingürsügnak adnak helyet. Ezt tartják szépeknek, ideálisnak.

Ducikával nem egész így voltak. Ő egészben apró termetű emberke volt. O vele

Hivólag int felém
Tuskés kelyhélt tárva,
E virág a halál
Gyógyító virágja!

Fehér rózsza.

H I R E K.

— **A közigazgatási bizottság** tartott m. hó 28-án rendes havi ülést Kazy János főispán elnökele alatt. Igen érdekes volt Hámos Péter kir. tanfelügyelő kimerítő jelentése, mely a tót községek iskoláiban a magyarosodás igen szép előmenetelét konstatálja. Kiemelendőnek tartja a tanítók közül: Zachar Ignác gr szőlősi, Pivonka István ó-barsi, Gerőfi Henrik esejkői, Pelcer István gr-kelecsényi, Nyitrai János dobó-berekaljai, Hulják János gr-ujfalusi, és Lehoeky Márton nagykoszmaíly tanítók lelkes és hazafias tevékenységét. Örömmel idézzük e helyen a jelentés egyéb részét is, mely egyik hazafias plébánosunkkal foglalkozik — mondván: — „Mulasztást követnék el, ha az itt vádolt események fesorolásánál nem emelném ki Báthly Gyula garam-ujfalusi esperes-plébános és egyházkerületi tanfelügyelőnek a magyar nemzeti irányú népoktatás és nevelés érdekében kifejtett hazafias és áldásos tevékenységét.” — Több kisebb tárgy elintézése után az ülés befejezést nyert.

— **Himen.** V e i s z Kálmán földbirtokos vasárnap f. hó 8-án esküszik örök hűséget Esztergomban Horn Mór bájos leányának Gizella kísasszonynak.

— **„Gazdakör”-ök és „Nép könyvtár”-ak** érdekében. A szövetkezeti eszme megvalósítását a parasztgazdák körében a jól megszokult gazdakörök és népkönyvtárak hivatnak diadalra segíteni. Megyénkben az első gazdakörök Nagy-Kálnán és Kis-Szecsén lesznek létesítve, melyeknek minél könnyebb megalkathatása és megfelelő működhetőség céljából Levatic László földbirtokos, a bars megyei gazdasági egyesület ügybuzgó és ambiciozus titkára mindkét gazdakörnek 200 200 koronát alapítványt adományozott. A nemes lélekre valló adományozás tényéhez minthogy erkölcsi presztizse amugy is szembeszökő, kommentárt nem fűzünk, de mint követésre méltó példát ajánljuk szíves figyelmükbe többi jómódú földbirtokosainknak.

— **Uj pénzügyi ügyész.** Ugyanaznap mikor a lévai takaré- és hitelintézet igazgatósága Csekey Vilmos ügyvéd személyében igazgatósági elnököt választott, a Bars megyei népbank igazgatósága Aranyos-maróthon

minden asszony úgy volt mint az ezredesnő. Valami varázs volt a kis ember tekintetében: ott játszott az a bolondító mosoly az ajka körül. S mert gyerekesen csacsogott, akár puzsi-pajtáságot kötöttek volna vele.

Az ezredesnő is megkedvelte a bohokás a gyereket, az pedig nem állhatott ellent a meghívásoknak, s így gyakori vendége lett paranesnokának.

Az ősz ezredes szerette a feleségét, féltette és gyakran mondotta a kis hadnagnak, úgy fekte mellett:

— Tudja, a feleségem szép és fiatal hát sok mende monda kering róla. Irigylik, tudja irigylik; ez az egész.

Ducika nem igen értette akkor.

* * *

Az egész tisztakar kilovagolt, kiköszöztött a főispán villájába, hivatalos lévén névünnepegyre. A nős tiszték feleségeiket és leányukat is elvitték, mert tudva volt, hogy az olyan reggelig tartó névünnepe és amilyent csak a régi vérből való, alföldi urak tudnak rendezni.

Két nagy szobát töltött meg a vendégsereg és az urak igen jól érezték magukat; sokáig elköszölgáltak a házigazda kitűnő borait.

Ekkor történt hogy az ezredes oda lépett a kvaterkőző Ducí gróffhoz.

— Kedves hadnagy ur, vigye a feleségemet és a házi asszonyt levegőre.

sztintén ülést tartott, mely alkalommal Csokegy Vilmos helyébe ügyészre Huberth Vilmos ügyvédet választotta meg.

— **Belyegárusítási engedély.** A lévai m. kir. pénzügyigazgatóság megengedte, hogy Kern Testvérök cég okmány belyegeket és váltóúrlapokat árusíthasson.

— **Kulcsok mögül.** A farsang elmúlt, a vályogvetésnek az idő nem kedvez s így nem esodálta, hogy a falusi cigányok a másvilágra átköznének. Meghalt az öreg dadé is, a kőgye szegény volt, mint a templom egere. Kozzátartozói úgy ahogy összetákolták a halott számára egy gyulatanlan ládat, ez volt a koporsó. Aztán várták a papot, a ki eltemesse. A pap meg is jött a kísérettel, de előbb nem volt hajlandó eltemetni, míg a temetésért a stólat meg nem kapja. A szegény cigányok először rimánkodva kérésre fogták a dolgot, de mikor látták, hogy a pap érzeketlen, fordítottak egyet szokéron és ki kaptak, ki botot ragadván utlegelni kezdték a úr szolgáját, ki nem véve tréára a dolgot kíséretével kerekelt oldóit s tán még most is szadvalahol, ha ugyan azóta az Isten intő úja utol nem érte!

— **Uj t. b. főszolgabíró.** A főispán a m. hó 29-én tartott megyei közgyűlésen Bereclly Miklós aranyos-maróthi szolgabíró tiszteletbeli főszolgabírónak nevezte ki. Az új főszolgabíró a tiszti esküt nyomban letette.

— **Helyettesítés.** Kiss Lajos th. főszolgabíró megrendült egészsége folytán előreláthatólag hosszabb időre gyógykezelés végett Budapestre ment s ez időre a vármegye főispánja Lakner Aurél központi gyakornokot rendelte ki az aranyos-maróthi főszolgabírói hivatalához és öt szolgabírói hatáskörrel felruházta.

— **Rendjel adományozás.** Lestyan szky Sándor volt honi alispán, jelenleg földművelésügyi miniszteri tanácsos az a kitüntetés érte, hogy a szerb király neki a Takova rend II. oszt. érdemjelét adományozta.

— **Veglegesítések.** Valach István vármegyei III. alszámvevő ezen állásában, továbbá Márton Jakab körmöcbányai állami főreliskolai tanár e minőségében véglegesítettek.

— **Vandalizmus a temetőben.** Szoklatlan és hajmeresztő vandalizmus követtek el a nemes-oroszi parasztek f. hó 3-áról 4-ikére virradó éjjel. A reformatus temetőben nyugvó Squir Istvánné sírhalmának kerítését izé-zé-porrá törték, a sírhalmot feláulták, a sírkeresztet a temetőből kidobták, a körülötte lévő fűzfákat kitérdelték s csakhogy épen

Ducika összecsapta sarkantyúit, és ment a hölgyek felé. Amint lépett, végigsimította a homlokát, mert kábult, szédült egész délután. Amint megpillantotta a reá várakozó hölgyeket, meglepődött: Ilyen két egyforma teremtés. Egyforma termet, egyforma vonások; az első percze testvéreknek nézte őket, de észébe jutott, hogy valahol hallotta; a főispánné valaha nevelő nő. Csak az ezredesné barátságának köszönheti, hogy a megye előkelősége körébe fogadta.

Az ezredesné mosolygott feléje.
— Az öregek közé tette magát!
— Erdekes témáról beszélnek az urak
— Képzem milyen lehetett, — mondta jelentősen az ezredesné, — egy a kettő közül: ló vagy szivar?
— Egyik sem, válaszolt a babahadnagy, hanem az asszonyok állhatatosságáról beszélünk.

— No erről azt hiszem mi nyilatkozhatunk legjobbak. Jöjjön grófoeskám a kertben beszélünk erről.

Lent a kertben a nyári szellő feléjük hajtotta a hársvirág kellemes szagát. A lányha esti esendben suttogó lombok, vízmég jobban elkábitották Ducika fejét. Szótlamul lépdelték. A főispánné keveset beszélt, és az egész társalgást a vendégbaráttnó végezte.

(folyt. köv.)

annyira nem mentek, hogy a megboldogult tetemeit is megsejtségtelenítétek volna. Az eset, mely egész vidéken nagy és méltó felháborodást keltett valószínűleg a tegnapelőtti bíróválasztási igazalmakból származik. A hatóság az ügyben a legszigorubb nyomozást indította meg.

— **Kepviselőválasztások.** Érdekes, és politikai körökben feltűnő záradéku belügyminiszeri rendelet érkezett mindazon vármegyékhez, a melyek az országos képviselő választások felszámítható fuvardíjakat túlmagasra vették föl. A rendelet ugyanis több irányban utbaigazítást ad, végül utasítja a vármegyéket, hogy a módosító határozatokat f. évi május hó végéig feltegyessék, a hol pedig az ügyet a tavaszi rendes közgyűlésen már nem tárgyalhatják, ott rendkívül közgyűlést tartassanak. Ebből a sürgös záros terminusból politikai körök azt olvassák ki, hogy még az idén választások lesznek, maskülönbem nem lenne a fuvardíjak szabályozása annyira sürgös.

— **Athelyezés.** Roxer János m. kir. posta-és táviratbiztosító, volt lévai hivatalvezető helyettesét a kereskedelemügyi miniszter a posta és távirat igazgatóság műszaki osztályához Pozsonyba helyezte át.

— **Lévai választó polgárok.** Az országos képviselő választásra jogosított polgárok összeírását a múlt hét végén főmunkásított Huberth Vilmos ügyvéd elnökléte alatt az e céből a vármegye által kiküldött bizottság. Összeíratott Lévan 474 választó polgár, tehát a múlttal szemben 58 szavazóval kevesebb. A többek közt kimaradt most több olyan, ki magyar honossággal még ma sem bír, de a múltban szavazónak — nyilván tévedésből — fel lett véve. Az összeírt szavazó polgárok közül régi jogon szavazó: 1; földadó után: 96; házadó után: 93; jövedelem után: 318; mint értelmiség 66; összesen: 474.

— **Magyar nev.** A belügyminiszter megengedte, Ondrejka József vilnyói lakos, továbbá: Ondrejka Nándor bányamunkás vezetéknevüket „Andrisi”-ra változtathassák.

— **Kinevezés.** Az elhalálozás folytán üresedésbe jött nagy-kálmán állami utmestéri állásra a kereskedelemügyi miniszter Földvári Sándor magy. kir. esendőrörmestert nevezte ki.

— **Felvidéki hírlap** címmel, mint jelezte Balassa-Gyarmaton egy új politikai hetilapot öljajtanak megindítani, melynek első számát é hó elejére vártuk. Mint most értesítetnek a „Felvidéki Hírlap” megjelenése közböjött akadályok miatt bizonytalan időre elhalasztott.

— **Szömlővelési politikánk** címmel Baross Károly fölbirtokos és a „Borászati Lapok” szerkesztője felől egy aktuális tárgyú füzet hagyta el a sajtót, mely a földművelési tára tárgyalása alkalmából felélel a gazdasági politikának mindazon kérdéseit, melyek a magyar szőlőtermelés felvirágzására, jövedelmességére befolyással bírnak. Részletesen foglalkozik e téren az állami feladatokkal, a szakoktatás kérdéseivel és mindazon intézményekkel, amelyek a szőlők felújítását vanak hivatva előmozdítani. Kutatja a bortelepítés bajait, beszél a pinceszőlővelékek létesítéséről, az értékesítés országos szervezéséről, az államrés gyakorlatáról Bírálja a boritaladó és a szeszadónak a szőlőtermelőket érintő kérdéseit, s közli Magyarország és a Monarchia bortermelési és borforgalmazási statisztikáját. Böven foglalkozik az olasz borok behozatalával, kiterjeszkedve a vámintézet és a tariffaközelvényekkel fűzött visszaélésekre. A füzet érdekes olvasmánya azoknak, kik közgazdaságunk a fontos ágá iránt érdeklődnek. A füzetet az érdeklődőknek díjtalanul küldi meg a „Borászati Lapok” szerkesztősége, könyvkereskedő uton egy koronáért kapható.

Előfizetési felhívás.

Lapunk e hó elsejével a II. évfolyam második negyedébe lépett.

Az irányt melyet követünk, újból ismeretelnünk — hisszük, — nem szükséges. Olvasóink legjobban tudják, hogy mindenkor a megyei és vidéki közérdeknek, a a fejlődésnek, és a haladásnak vagynunk hívei s lapunk megindulásakor hirdelt programot ma is hisszük és valljuk.

Reméljük, hogy az olvasó közönség törekvéseinkben és nem csekély fáradsággal járó munkálkodásunkban hathatós módon pártolni fog.

Lapunk előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 16 fillér.
Léva 1900 április hó.
A kiadóhivatal. A szerkesztőség.

SZERKESZTOI ÜZENETEK

Sz. Zs. Kedves soraid kellemes meglepetést és nagy örömet okoztak, Bármikor szívesen látunk. Találsz itt tán még egy régi ismerőst, kívül a zaráti előtről elidiskurálgathatunk. — **G. E.** A cikket, sajnos, hosszúsága és elkesztet volta miatt nem közölhetjük. — **Tuby ornot** . . . Nem, 5 mást mondtok, ezt: Ne hidd hogy ölszaktadtunk! Nézz a felkődte és ott látsz engem. Az a esilligó fátly, mely botakarja felkődte, az az én szömlőm. Az elkődte mindonhová, annak aközélete ad vizagztalást, ha nem látsz, az szűli benned a vizagzt, hogy mielőbb felkeress! — Így! hanem perszo az eredetben és kötött beszéddel sokkal impozánsabb! — **Diei.** Jöjjön el mielőbb a ti országástok! Nagyon várunk.

A közönség köréből.

Bucszuszó.

Engedjék meg kedves ismerőseim és jó barátaim, hogy Léváról való eltávozásom alkalmából ez uton mondjak Isten-hozzádot.

Patay István.

gyógyászorész.

218.219. a. v. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 192. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbírósg 1896 évi 200. számú végzése következtében Dr. Klein Jakab ügyvéd által képviselt Puskas Mór és Heimann József javára 28 frt 50 kr. s jár erejéig 1899. évi május hó 12-én fogantatott kielégítési végrehajtás után le s felúllfoglatl és 340 frtra beesült lovak, gazdasági felszerelés stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésnek eladatnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbírósg 1899. évi V. 200.5 számú végzése folytán fenti tőkekövetelés s jár. erejéig Nemes-Orosziból átszállítással Zelzen leendő eszközlésére 1900. évi április hó 18. napjának délelőtti 11 óra határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtróbbet ígérőnek beesáron alul is el fognak adatni.

Kelt Lévan, 1900. évi ápril. hó 1 napján.

Tonhaiser József.

kir. b. végrehajtó.

971.99. v. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbírósg 1899. évi 451 I. számú végzése következtében Dr. Weisz Zsigmond ügyvéd által képviselt Missák Zsigmond javára Pénzes Károly ellen 100 frt. s jár. erejéig 1899. évi augusztus hó 14-én. fogantatott kielégítési végrehajtás után lefoglatl és 377 frtra beesült gabona, takarmány, eséplőgép-ből álló ingóságok nyilvános árverésnek eladatnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbírósg 1899. évi V. 571 I. számú végzése folytán fenti frt. tőkekövetelés hátrálékai s jár. erejéig Nemes Orosziból átszállítással Zelzen leendő eszközlésére 1900. évi április hó 18-ik napjának délelőtti 11 óra határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. e. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtróbbet ígérőnek beesáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felúllfoglatlatták és azokna kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. e. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Lévan, 1900. évi ápril. hó 1-én.

Tonhaiser József

kir. b. végrehajtó.

